

A LES BARRIADES!

REVISTA TRIMESTRAL DE LA PROSPERITAT • NÚMERO 64
[HTTP://ALESBARRIADES.CASALPROSPE.ORG](http://alesbarriades.casalprospe.org) • HIVERN 2026

I seguim
creixent!

I ara...
A TOT COLOR!

Lanna

Avui, aquesta revista és molt especial per a nosaltres, l'equip editor, perquè és un salt qualitatiu que ja veníem pensant de feia un temps i que no ens havíem atrevit a fer fins ara, aprofitant el canvi d'any. Així que, emulant la dita popular: *Any nou, revista nova!* És un gran orgull per a totes nosaltres presentar-vos, a partir d'avui, *A les barriades!* a tot color, amb disseny nou, amb seccions noves i amb col·laboradores noves. Una renovació total, un salt endavant que esperem que us agradi tant com a nosaltres. Sembla que va ser ahir que vam sortir de l'ou i vam començar, però aquesta humil revista ja té gairebé quinze anys d'existència. En tots aquests anys, hem passat per moltes etapes, hem superat la infància i l'adolescència i ara ja ens hem fet grans, però això no s'atura. Per això diem que *Seguim creixent! No tenim sostre ni límits!* Volem traspasar les parets del Casal per arribar a tot el barri i més enllà, fins on ens vulgueu acompanyar. Perquè no volem estar soles, volem que estigueu sempre amb nosaltres, volem que mai deixeu d'estar... *A les barriades!*

ESCOLTEU 'A LES BARRIADES!'

Aquí podreu escoltar el pòdcast de la revista, amb articles del número anterior, el 63:

LA TIRA D'EN SERJ

CONSELL DE REDACCIÓ:

Juan García, Zeju, Tòfol,
Jesús Abad, Ru, Encarna
Laguna, Sol Arenas i la gent
del Casal de Barri

IL·LUSTRACIONS:

Zeju, Enna, Arnau,
Ricardo Jurado i Serj

REVISIÓ LINGÜÍSTICA:

Tòfol

DISSENY I MAQUETACIÓ:

Ru

CONTACTE:

dinamitzacio@casalprospe.org

La nova revista de la Prospe

Això que teniu a les mans és la nova revista comunitària del barri de la Prosperitat, *A les barriades!* A veure... és nova i no és nova. Perquè la revista *A les barriades!* existeix des de l'any 2011. Però, fins ara, només era la revista del Casal de Barri, cosa que no és poc, ni molt menys. El Casal de Barri segueix sent l'entitat que està darrere d'aquest projecte, igual que ho ha estat en els seus catorze anys de vida. El consell de redacció de la revista segueix sent una comissió del Casal de Barri i es continua reunint mensualment al Casal de Barri. Però ara, hem volgut fer un salt amb doble tirabuixó per superar els límits físics d'aquest equipament de gestió comunitària i convertir-nos en la revista de tot el barri.

Com hem fet això? Doncs renovant la revista de dalt a baix i donant veu a totes les entitats i veïnes del barri que ho vulguin, i, de fet, si hi voleu participar i encara no ho esteu fent, només cal que ens ho digueu.

I, COM ÉS LA NOVA A LES BARRIADES?!

Doncs, en primer lloc, ara la revista és a tot color, com podeu comprovar. En segon lloc, un canvi subtil però que parla molt de què vol ser aquesta publicació renovada. Hem canviat el subtítol de la revista; abans, era la «revista trimestral del Casal de Barri de Prosperitat» i, ara, senzillament és la «revista trimestral de la Prosperitat». En tercer lloc, hem canviat tot el disseny de la revista, adaptant-la al disseny corporatiu del Casal de Barri, disseny que trobareu tant a la cartelleria com a la web del Casal. I, en quart lloc, hem renovat totes les seccions de la revista. Algunes seccions es mantenen, com la secció del Juan, *laioflauta informa*, la secció d'actualitat *Ara x ara*, o les seccions del nostre estimat Cafatal, *Mirant enrere* i *Arbres del barri*. També mantenim

La primera portada d'*A les barriades!*, de l'any 2011, i l'actual portada amb el nou format

l'aporta pel còmic, ara amb Ricardo Jurado i Serg. I també mantenim l'entrevista que venim fent en els darrers anys; i, per descomptat, també l'*Agenda*. Altres seccions les recuperem, com la del col·lectiu 9 Barris Imatge, que ja havia col·laborat durant molts anys en aquesta publicació. I, finalment, tenim tot un reguitzell de seccions noves que ens fa molta il·lusió acollir. En primer lloc, dues seccions de dos col·laboradors nostres amb una llarga trajectòria en projectes comunicatius al barri: el Zeju i el Jesús (tots dos havien participat a Radio Linea IV). Després, tenim les seccions de les entitats més importants que vertebraven el barri: el Casal de Barri, el Casal de Joves i l'Associació de Veïnes. També, tenim seccions d'altres projectes del barri, com són Paraules indòmites, la comissió literària del

Casal de Barri, o Promosalut Prospe, la taula de salut comunitària del barri. També tenim una secció dedicada al comerç de barri, cosa que ens sembla important defensar i reivindicar front les multinacionals que tot s'ho mengen. I, finalment, tenim una secció on us convidem a participar a totes vosaltres, que es diu 'Derecho a pataleo' i per la qual ens podeu enviar els vostres textos a dinamitzacio@casalprospe.org o els podeu portar personalment a la secretaria del Casal de Barri. També hi haurà una petita secció on trobareu un codi QR que us portarà al pòdcast de la revista, on podreu escoltar els articles del número anterior. Un altre canvi, no menys important, és que la revista ja no serà temàtica, sinó que tornem als nostres orígens i cada secció serà lliure de parlar del que vulguin les seves autores. Finalment, la portada tindrà un disseny diferent a cada número, adaptat a la imatge de portada. En aquest número, com heu pogut veure, hem volgut actualitzar la primera portada de la revista, de l'any 2011, on la il·lustradora Enna ens dibuixava sortint de l'ou. Ara, catorze anys després, li hem demanat a l'entranyable Enna que ens faci créixer i canviar, com a metàfora del canvi radical que ha experimentat aquesta revista.

LA REVISTA DEL BARRI

En fi, esperem que el canvi us agradi, que la nova revista us caigui bé, que us la feu vostra, que la llegiu i que us animeu a participar-hi, perquè aquesta revista és **LA VOSTRA REVISTA**, la revista del barri de Prosperitat, un orgull de barri, amb les seves llums i les seves ombres, però, sobretot, un barri que no deixa mai d'estar *A les barriades!*

Consell de redacció *A les barriades!*

Literal, bro

No entenc els joves d'ara. Cada vegada escolto més aquesta frase, ja sigui en boca de pares, avis o professors.

Sempre hem sentit que una criatura pot néixer amb un pa sota el braç, malgrat no hi hagi cap llevadora que ho pugui confirmar. El que ningú discuteix és que tots venim al món sense llibre d'instruccions. Si ja és difícil entendre els primers plors o balbucejos, prepareu-vos per a l'edat adulta o la preadolescència. *No hi ha qui els compregui*. On anirem a parar?, es pregunta la gent gran que els escolten en sortir de l'Institut.

En quin moment es va implantar el llenguatge d'avui dia? Però, si mirem enrere, crec que a ells també els costaria entendre els joves d'altres generacions. Un dels esports més practicats a peu de carrer sempre ha estat fer cops de peu al diccionari, però també crear un llenguatge propi, encriptat amb misatges que només poguessin desxifrar els més afins.

Que un adolescent assenteixi amb el cap i sentenciï: **literal!** Això vol dir que està totalment d'acord amb el que una altra persona ha dit o que una cosa és veritat. Hi ha moltes expressions i dites que en paraules del youtuber Auron Play semblen de persones que s'hagin "fumat tot el wifi". Fent un esforç titànic que va molt més enllà de consultar el ChatGPT, us presentem un compendi d'expressions que sí o sí arribaran a les vostres oïdes, sinó us hi han arribat ja, de les que cal conèixer el seu significat.

Un grup de joves dels anys 80 del segle XX

DICCIONARI PER ENTENDRE ELS FILLS O ELS FILLS DELS AMICS

Argot Juvenil Actual (Any 2025)

Paraula/Expressió	Significat/Ús Principal	Context/Exemple
Literal	Totalment d'acord, és veritat, tal qual (Emfatitzador).	<i>Quina calor que fa avui. —Literal.</i>
Bro / Sis	Abreviatura de "Brother" (germà) o "Sister" (germana). S'usa per referir-se a un amic o amiga propera.	<i>Què tal, bro? Anem al cine?</i>
De locos	Alguna cosa impressionant, increïble, molt bona, o a vegades, molt dolenta o difícil (depèn del to).	<i>El concert d'ahir a la nit va ser de locos.</i>
Random	Alguna cosa aleatòria, inesperada, que no té connexió o sentit amb el que s'està parlant.	<i>L'acudit que va deixar anar va ser súper random.</i>
Mood	Es refereix a l'estat d'ànim o a la vibració d'una situació o persona. També s'usa per expressar que quelcom et representa.	<i>Aquesta cançó és el meu mood d'avui. o Veure la pluja un diumenge, mood!</i>
Crush	Persona per la qual se sent una forta atracció romàntica o platònica.	<i>Crec que tinc un crush amb el nou company de classe.</i>
Chilling / Chill	Estar relaxat, sense fer gaire res, de forma tranquil·la.	<i>Estic a casa chilling amb una peli.</i>
Servir / Està servint	Significa que funciona bé, que està resultant un èxit, que és genial o que està causant impacte (sovint es refereix a looks o accions).	<i>Aquest conjunt que t'has posat està servint.</i>
Cringe	Vergonya aliena o incomoditat extrema que produeix alguna cosa.	<i>El seu intent de ball em va fer molt de cringe.</i>
Hype	Gran expectació o emoció per quelcom que ha de succeir.	<i>Hi ha molt hype per l'estrena de la nova sèrie.</i>
Bae	Abreviatura de "Before Anyone Else". Per referir-se al xicot, xicota o a algú molt especial.	<i>Me'n vaig al cine amb el meu bae aquesta nit.</i>
Stalkear	Observar o revisar perfils de xarxes socials d'una altra persona de manera detallada.	<i>Ahir em vaig passar la tarda stalkeant el compte d'un famós.</i>

Com us podeu imaginar, aquesta mini guia pot quedar desfasada en qualsevol moment; de fet, en acabar de llegir aquest article, segur que la podem ampliar. Ens pot passar com en col·leccions de monedes o segells, que no s'acaben mai. Això, pel que fa a la manera de parlar del jovent, que fa que més d'un mestre de primària o de l'ESO s'estiri els cabells en sentir-los, especialment si parlem dels professors de llengua.

Del tema vestimenta, o de l'outfit, millor no dir-ne res; correm el risc de perdre fins els pantalons, tot sigui dit.

Arribat a aquest punt em plantejo: Tot això és nou? Ja ningú no se'n recorda de les tribus urbanes? Del "demasio pal body" o del "Pecador de la Pradera"?

Imaginem per un moment que pugem al DeLo-rean de la pel·lícula protagonitzada per Michael J. Fox per anar en sentit invers i poguéssim reviure

un *Retorn al Passat*. Viatgem en el temps fins la dècada de 1980. L'argot d'aquella època tenia un estil molt particular, sovint influenciat per la Movida, el rock i l'inici de la cultura pop moderna.

Aquí teniu un llistat de paraules i frases comunes en l'argot juvenil dels 80

QUÈ PASSARIA SI ES CREUEN PEL CARRER UN JOVE DELS 80 AMB UN JOVE DELS ACTUALS 20? S'ENTENDRIEN?

Si en lloc de ser un article per a la nova revista *A les Barriades!* això fos un TR, el tant comentat treball de recerca a què s'enfronten tots els estudiants de batxillerat, podríem afegir un exercici pràctic (virtual, això sí). Què passaria si es creuen pel carrer un jove dels 80 amb un jove dels actuals 20? Podrien mantenir una conversa? S'entendrien? Doncs no ho sé, "tronco". Potser, "bro". "Literal". De l'únic que tinc la certesa és que s'ho passarien "dabuten", que tots dos fliparien "mazo" i que serien l'enveja dels que fa temps vam deixar de ser joves, "divino tesoro", com diria la meva àvia.

Què opineu? Hem fet un "Level Up"? "Passem de pantalla"? O això és "un fail"? I estem davant un "flop total"?

Jesús Abad Calvo

Argot Juvenil dels Anys 80

Paraula/Expressió	Significat/Ús Principal	Context/Exemple
Guai (Guay)	Genial, estupend, molt bo, quelcom que agrada.	Va ser un terme omnipresent per expressar aprovació.
Molar	Agradar molt o ser agradable.	<i>La teva jaqueta mola</i>
Flipar	Estar al·lucinat, molt sorprès o emocionat.	S'usava tant per a coses bones com dolentes.
Tio/Tia	S'usa per referir-se a un amic o com a crossa per adreçar-se a algú.	Equivalent a l'actual "Bro" o "Sis".
Currar	Treballar (verb) o, a vegades, sinònim d'esforç.	<i>Demà em toca currar tot el dia.</i>
Marxant!	Indica que una cosa es farà o que s'està servint (similar a l'ús als bars).	<i>Una Coca-Cola...? Marxant!!</i>
Mazo	Molt, un munt (emfatitzador de quantitat).	<i>Fa mazo de fred avui.</i>
Passota	Persona a qui no li importa res; algú indiferent o que no es pren les coses seriosament.	Relacionat amb l'actitud de rebel·lia de l'època.
Keli	Abreviatura de casa o apartament.	També s'usava "buga" per al cotxe.
Donar la nota	Cridar molt l'atenció o comportar-se de manera extravagant o inapropiada.	<i>Amb aquest pentinat donaràs la nota a la festa.</i>
Estar al lloro	Estar atent, pendent o informat d'alguna cosa.	<i>Estigues al lloro de quan arribi l'autobús.</i>
Chachi	Sinònim de guai; una cosa molt bona o perfecta.	<i>La nova pel·lícula està chachi.</i>
Barra (Jeta)	Es refereix a la cara o, més comunament, a la poca vergonya de algú.	<i>Quina barra que tens de demanar-me això!</i>
Cani	Originalment, es referia als habitants de certes zones o a gent de barri (amb l'estètica de l'època).	El seu significat va anar evolucionant amb el temps.
Cachas	Persona amb molta musculatura i bon físic.	<i>Mira aquell cachas aixecant peses.</i>

El llibre de les mogudes joves del barri

El jovent de la Prosperitat sempre ha sigut molt actiu i s'ha inventat mil mogudes: el Sant Xibeco, el Prospe Beach, la Cuarta, el Prospea Oasis, l'Interpenyes, el Balóntiro, el Sólo Para Cortos, la Radio Linea IV... i podria continuar fins omplir tota la pàgina. Una energia inesgotable, una imaginació desbordant i unes ganes de viure la vida irrefrenables. Així és el jovent de la Prospe, avui, ahir i fa quaranta anys.

Aquesta moguda juvenil, tal com la coneixem ara, podríem dir que va començar l'any 1982, amb l'obertura del Casal de Joves. Si a Madrid van tenir la *movida madrileña*, que va ser més pop i naïf, aquí vam tenir la moguda de la Prospe, que va ser més punk i combativa. El Casal de Joves va servir per aglutinar i catalitzar tota una sèrie de mogudes que ja es donaven a molts espais del barri, com el Canasto Volador, el Max's bar, la parròquia de Santa Engràcia o el local de l'Associació de Veïns, on es va instal·lar la primera ràdio lliure del barri, Ràdio Farigola. A la parròquia hi va néixer l'esplai, gran planter d'activistes culturals, també va acollir insubmisos i altres persones que transiten pels marges del sistema. El Max's bar va ser un antre de heavys, el Canasto Volador va ser l'autèntic centre social del barri, un espai irreplicable, un punt de trobada únic on van néixer projectes com *La Oruga* o el *Sólo Para Locos*. I com aquests, hi va haver molts altres espais del barri on el jovent es reunia i donava sortida a les seves inquietuds, que eren moltes perquè aquell jovent de principis dels anys vuitanta tot just despertava a la vida després de quaranta anys de foscor imposada per la dictadura feixista dels militars colpistes i la ideologia reaccionària del nacionalcatolicisme.

Com dèiem, tota aquesta moguda es va acabar articulant al voltant del Casal de Joves. Primer, al carrer Molí —on encara no es deia Casal de Joves—; després, al carrer Japó; i, sobretot, al carrer Joaquim Valls; i també, en una època, a Baltasar Gracián, mentre es reformava l'edifici de *Muebles Narciso*. Amb la potència del Casal de Joves, aquesta moguda juvenil de la Prosperitat es va enlairar com un coet, fins agafar una fama gairebé mundial, amb grans gestes com l'Euskal Rock, que va omplir el Palau d'Esports amb deu mil persones per veure els nous grups del rock radical basc.

La música, per descomptat, va ser un gran eix d'aquesta moguda juvenil, però també la comunica-

EL CASAL DE JOVES ÉS EL FIL CONDUCTOR DEL LLIBRE, TAMBÉ LA FESTA MAJOR, ELS FANZINS, ELS CONCERTS, LES RÀDIO, ETC.

La portada és del Joan Linux. És el quart llibre editat per la Comissió de Memòria de l'Associació Veïnal

ció, amb les ràdios lliures i els fanzins, algun d'ells premiat a nivell internacional, parlem del *Sólo Para Locos*.

Un altre gran eix vertebrador de tota aquesta moguda va ser la Festa Major. Començada uns anys abans, el 1979, la Festa Major va tenir en la moguda juvenil una de les seves màximes impulsores, amb molts concerts, moltes activitats i també amb un mitjà de comunicació propi, La Prosperitat.

Com no podia ser d'una altra manera, quan parlem de cultura dissident, la repressió tampoc va faltar en aquesta història, amb el cas de les joves detingudes al Max's bar o amb el desallotjament de *Los Pesaos*.

Tota aquesta història ha quedat recollida en el llibre *La moguda juvenil de la Prosperitat. 1980-2000*, editat per la Comissió de Memòria i Patrimoni de l'Associació Veïnal de Prosperitat-Nou Barris, que ha fet una magnífica tasca de documentació, escrita i oral, entrevistant més d'una vintena de joves d'aquella època. I jo, he tingut l'honor i l'orgull de posar-la per escrit en aquest llibre que es va presentar el 18 de desembre al Casal de Barri i que us recomano que el llegiu perquè està fet amb el cor i perquè és història viva del barri, una història que val la pena conèixer.

Crónica del Concierto Homenaje a Jordi Lapedra

Concert i entrega d'un record a la família.
Ismaelug / 9
Barris imatge

El pasado 29 de noviembre, el Casal de Barri de Prosperitat se convirtió en el inevitable punto de encuentro entre Barcelona, Teruel y ese planeta sideral donde habita Jordi Lapedra, para celebrar un concierto-homenaje a su vida y obra: las de un tipo polifacético, muy querido en el barrio y, por extensión, en todo el cosmos.

Desde las ocho de la tarde, todos los congregados en el Casal —que fueron muchos— se empaparon de una mezcla perfecta de emoción, recuerdos, poesía, imágenes y mucha, mucha música. Todo ello acompañado de jamón del bueno, que Belén empezó a cortar en el mismo escenario, y de sopa de galets en sus versiones vegana y carnívora, servidas por Mireia (la cocinera junto a Vicen) y María de los Riscos.

El festival, organizado por amigos y familiares con la colaboración del Casal de Barri, arrancó con el primer pase de vídeos recopilados por Àlex, que mostraban momentos artísticos con Jordi detrás y delante de la cámara. El ambiente emotivo estaba listo para recibir a Rafi, quien interpretó varios temas a la guitarra. Acto seguido subió al escenario el colectivo Date una Huerta, que recordó a ese Jordi comprometido y colaborador.

El Casal se iba llenando de más amigos, cuando Angelillo, guitarra en mano sobre el escenario, nos regaló unas sentidas canciones. Minutos después, Daniel, el que fuera profesor de escritura de Jordi tomó el micrófono y anunció que estaba preparando un libro con los escritos del homenajeado. Hubo también aplausos para este proyecto, que muchos esperamos con ilusión. Se aprovechó el momento para hacer entrega a Encarna e Itziar (hermana e hija de Jordi) de una placa conmemorativa que recordaba su paso por la Academia "Premier".

La noche avanzó con más pases de vídeos de Jordi, hasta que Vicen anunció la actuación de Pepe Co-

hen y su grupo, demostrando que siempre hay cabida para la poesía en todo acontecimiento.

Pero el plato fuerte llegó cuando subieron al escenario los músicos de la banda creada específicamente para la ocasión, como merecido tributo a The Sustanciaos, el grupo original de Jordi Lapedra. Pudimos disfrutar de su música con algunos integrantes de la formación clásica (Marc, Manuel, Floro y Amador; Pepe Cervera estaba de bolo por China) y algunos refuerzos muy cercanos y de auténtico lujo. El público comprobó cómo el espíritu de la banda volvió a viajar por el universo y, además de Jordi, desde ese palco galáctico también nos observaban Albertus y Paco Román.

Tras un último respiro y más vídeos proyectados, el broche de oro lo puso ese tremendo grupo que se llama Inmortales, que cerró la velada con una mezcla potente de temas propios y algunos clásicos de The Sustanciaos, dejando claro que la música de Jordi Lapedra sigue vigente y nos sigue gustando.

La velada, más que un concierto (¡pasaron 26 músicos por el escenario!), fue una enorme y emotiva celebración. Hace un año que Jordi Lapedra viaja explorando otros planetas, pero su presencia en el barrio es innegable. Jordi no fue solo músico: fue escritor, diseñador, creador de imágenes y un incansable agitador cultural. Su obra y su espíritu continúan inspirándonos, recordándonos que la creatividad y el compromiso deberían ir siempre de la mano... Y, si es acompañado de un buen jamón de Teruel... ¡mucho mejor!

¡Hasta siempre, Jordi!

¡Ah! Reservad el mes de febrero en vuestras agendas de 2026, porque tendrá lugar una exposición de carteles, dibujos e ilustraciones del artista Jordi Lapedra, en el Casal de Barri de Prosperitat.

Zeju

Origen del día per a l'eliminació de la violència contra les dones

L'Encarna López Gil ha publicat, a la pàgina del Movimiento Democrático de Mujeres, un article sobre l'origen del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, que commemorem cada 25 de novembre. L'Encarna López és una de les impulsores de la Marxa Republicana, forma part del Moviment Democràtic de Dones de Barcelona i col·labora amb la Taula Unitària de Nou Barris per la República. Pel seu interès, Ireproduïm íntegrament el text:

Cuando se habla de algún fenómeno de lucha social, o de resistencia, por sistema se tiende a imaginar a un hombre o a un grupo de hombres, en lugar de a una mujer o a un grupo de mujeres. Esto está cambiando, y cada vez se da más visibilidad a las heroínas, a grandes mujeres que con sus gestos han contribuido a cambiar el mundo y, aunque nos queda mucho por hacer, también se ha progresado mucho

Uno de los ejemplos son María Teresa, Patria y Minerva Mirabal, tres mujeres que han contribuido a este cambio. La historia de las hermanas Mirabal se desarrolla bajo la dictadura de Rafael Leónidas Trujillo, quien gobernó la República Dominicana con represión y miedo entre 1930 y 1961. Durante más de tres décadas, el régimen de Trujillo —considerado uno de los más sangrientos de América Latina— dejó miles de víctimas de desaparición forzada, tortura, censura y persecución política. El control del Estado era absoluto: la imagen del dictador estaba presente en todos lados, controlando cada voz, cada mirada, cada pensamiento.

Las hermanas Mirabal se convirtieron en uno de los rostros más visibles de la oposición en medio de la mano dura del tirano: fueron capaces de cuestionar públicamente las injusticias impuestas por la dictadura y se unieron a la Agrupación Política 14 de junio; su implicación en la organización era muy activa: conspiraron contra el régimen, distribuyeron panfletos, escondieron armas, protegieron a perseguidos. Fue entonces cuando las hermanas comenzaron a utilizar el nombre clandestino de "Mariposas", con el que firmaban mensajes y comunicados políticos, dando origen al símbolo que hoy identifica su legado. Minerva, la más firme, rechazó los cortejos del dictador; su rechazo público humilló al mandatario y marcó el inicio de una persecución personal contra toda la familia Mirabal.

En 1960, las tres hermanas fueron arrestadas en varias ocasiones junto a sus esposos. A pesar del riesgo, continuaron su militancia. El 25 de noviembre de ese año, cuando regresaban de visitar a sus maridos

**EL 25 DE NOVIEMBRE DE 1960 LAS
GERMANES MIRABAL VAN SER ASSASSI-
NADES A LA REPÚBLICA DOMINICANA**

Encarna López participant a l'acte per la República, l'any 2024, a Nou Barris

encarcelados en Puerto Plata, fueron interceptadas por los hombres del régimen, golpeadas brutalmente y estranguladas. Los cuerpos de Minerva (34 años), Patria (36) y María Teresa (25) fueron arrojados a un barranco junto con el coche en el que viajaban, en un intento de disfrazar el asesinato en un accidente.

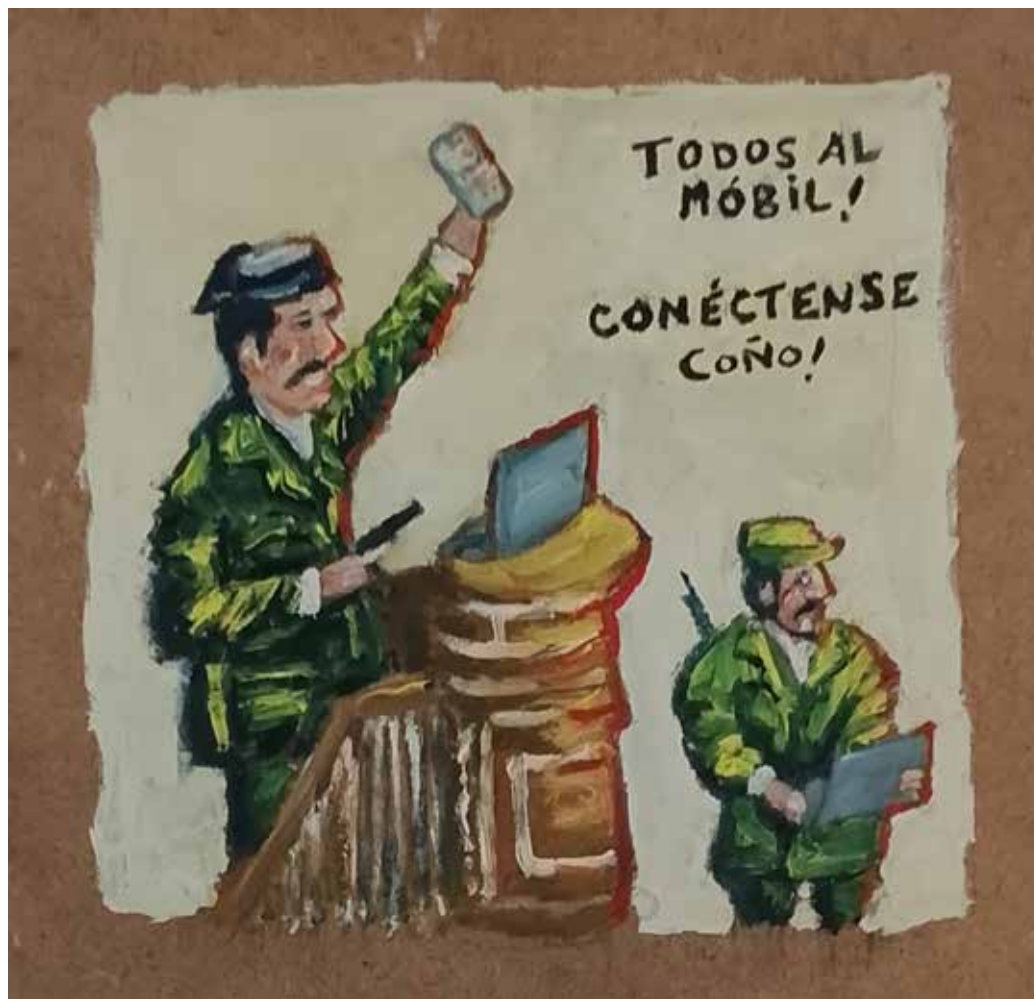
La sociedad dominicana entendió lo que realmente había pasado: fue un crimen para que las mariposas dejaran de volar y pasó todo lo contrario; su asesinato hizo volar a otras muchas mariposas y se aceleró la caída del régimen, que se derrumbó pocos meses después, en mayo de 1961, cuando Trujillo fue finalmente abatido y asesinado.

Las "Mariposas" es un símbolo de la lucha contra la violencia política y la opresión patriarcal. En 1981, durante el Primer Encuentro Feminista Latinoamericano y del Caribe celebrado en Bogotá, en memoria de las hermanas Mirabal se acordó declarar el 25 de noviembre como día de acción y denuncia contra la violencia hacia las mujeres.

En 1999, la ONU estableció el 25 de noviembre como Día Internacional para la Eliminación de la Violencia contra la Mujer, en memoria de Minerva, María Teresa y Patria Mirabal. Asesinadas brutalmente por el dictador Trujillo en 1960, por ser mujeres y activistas. Pero la muerte de las "Mariposas" no fue en vano, su lucha y su resistencia, es un símbolo global feminista y de defensa de los derechos de las mujeres.

Encarna López Gil
del Moviment Democràtic de Dones de Barcelona

" Sólo sé que no sé nada"

Arnau

Cada vez que movemos el contenido de una pantalla en nuestro ordenador o móvil, nos da la ilusión de conocimiento, pero ¿cuántas veces cuestionamos esa información que consumimos?

Cada noticia parece verdad, pero ¿quién decide qué se muestra y qué se oculta? Cada certeza que defendemos podría ser solamente una pieza manipulada de un rompecabezas que nunca vemos completo.

Este fenómeno, la ignorancia, que ni siquiera se reconoce como tal, es el terreno fértil para la manipulación, para caer en la apatía y el conformismo, en creer que la culpa de nuestros males es del "otro", del inmigrante, del obrero que clama por sus derechos, de la ciudadanía que se manifiesta por un mundo más justo, de las mujeres que reclaman su lugar bajo el sol...

Y lo más peligroso **no** es no saber. Lo verdaderamente alarmante es no saber que no sabemos.

Despertar no es sólo abrir los ojos. Es aprender a ver, a cuestionar, a dudar...a desaprender.

Porque sólo quien reconoce su ignorancia puede empezar a pensar. Y si pensamos y cuestionamos los

CADA VEZ QUE MOVEMOS EL CONTENIDO DE UNA PANTALLA EN NUESTRO ORDENADOR O MÓVIL, NOS DA LA ILUSIÓN DE CONOCIMIENTO

mensajes de odio de esa ultraderecha que añora tiempos pasados que no han de volver, y si pensamos y cuestionamos los mensajes de los amos del

dinero que se creen con el derecho divino de que sólo ellos deben mandar, entonces los togados al servicio de su amo, las sotas pederastas y los tuercebotas con sable y sin cerebro habrán perdido su poder y podremos ser más libres.

"La población, en general, no sabe lo que está ocurriendo y ni siquiera sabe que no lo sabe"

Avram Noam Chomsky

Lingüista, filósofo, politólogo, intelectual y activista estadounidense de origen judío (96 años)

La frase *Sólo sé que no sé nada* la dijo el filósofo griego Sócrates. Se le atribuye esta frase porque, tras ser declarado el hombre más sabio de Grecia por el oráculo de Delfos, él mismo se dio cuenta de la falta de conocimiento en los demás y su propia conciencia de que tenía mucho que aprender. Esta paradoja se convirtió en la base de su método filosófico, que consistía en el cuestionamiento constante a fin de alcanzar la verdad.

Sócrates dijo que otros hombres creían saber algo sin realmente saberlo, mientras que él, a pesar de su ignorancia, no creía saber nada, de ahí su afirmación. Eso no quiere decir que Sócrates no supiera nada, sino que su "sabiduría" residía en la humildad de reconocer los límites de su propio conocimiento y ser consciente de su propia ignorancia y de lo que aún le quedaba por aprender.

Pensemos, porque estamos viviendo en una paradoja brutal: creemos que estamos informados porque estamos conectados.

Creemos tener criterio porque compartimos opiniones.

Creemos saber... pero no sabemos que no sabemos.

Juan García

Castells al barri!

Els castells de què parlarem no són els de pedra, són les construccions humanes, la manifestació de la cultura popular que comporta uns valors que el barri coneix molt bé: si ens ajuntem podem fer moltes coses, tothom hi cap i és necessari, cal altruisme, sacrifici, entrega, generositat, assumir risc, sentiment de pertinença, fidelitat...

A la celebració dels 20 anys de la nostra Festa Major, des de la Comissió, es va pensar que calia fer alguna cosa especial i aquí les empaties i les connexions varen ser bàsiques per aconseguir coses que, sense això, no haurien estat a l'abast. Kiko Ruiz, amb un cunyat, Eduard Tomàs Fernández, membre actiu de la colla castellera de la Joves -no Jove- (els joves són els castellers, no la colla!) dels Xiquets de Valls, havia contribuït puntualment, des de la soca, a aixecar castells. Les relacions es concretaren i ja es tenia l'acte commemoratiu extraordinari: actuació castellera!!

Aconseguir la presència de la Joves té molt mèrit. La Joves és una de les colles més importants. Els Xiquets de Valls actuen molt poc lluny de casa seva. La temporada "oficial" del món casteller comença per sant Joan, a Valls, i, al nostre barri, la Festa Major és a finals de maig... Només les voluntats solidàries ho podien fer possible.

Fer castells comporta despeses, cal moure molta gent que haurà de menjar lluny de casa.

Collage fet per
Alberto amb
fotografies de
la Colla Joves
Xiquets de Valls

A LA CELEBRACIÓ DELS 20 ANYS DE LA NOSTRA FESTA MAJOR ES VA PENSAR QUE CALIA FER ALGUNA COSA ESPECIAL

dalt: dosos, aixecador i enxaneta; el segon, ens informa sobre els pisos del castell. Els pilars tenen un membre per pis. Qui sap si, amb més diners i més autocars, la plaça Angel Pestaña seria avui plaça de 9!

A la matinada del mateix dia s'havia produït el desallotjament, per part dels antiavalots de la Guàrdia Urbana, dels Pesaos i molts veïns varen fer acte de presència als terrenys de Rio de Janeiro/Passeig de Valldaura, on s'havia reprimit amb gran violència els qui hi eren.

Tot plegat va suposar deslluir i treure assistents als castells. L'endemà, 1 de juny, una multitudinària manifestació, per condemnar els fets, sortia del barri i, per Via Júlia, va arribar fins la seu del Districte, on actuava la Lucrecia.

Recorda en Kiko que, a la Festa Major del Districte, mai hi havia hagut castells; doncs l'any següent, la colla Joves, ai las!, ...hi va actuar! Amb els diners dels contribuents, poden pagar, sense problemes ni suar, el caixet (*caché*) que una gran colla, merescudament, demana. Ben al contrari de la mesquinesa amb què assignen "diners nostres" a la festa del barri.

Per tancar el cercle, ara i des d'uns anys, la Joves dels Xiquets de Valls, té com a "titular" de tronc i de pilars la Nerea Moreno, filla de pare de la Prosperitat. Si el 1998 és va poder veure un pilar de 5, la Nerea va de sisena al pilar de vuit, amb folre i manilles: tres pisos més, el més alt descarregat! Pilar que la Joves va exhibir a la plaça Sant Jaume per la Mercè d'aquest any 2025.

El pressupost de la Festa ja sabem que és pobre. La solució fou pagar dos autocars i un esmorzar popular, a la plaça on tindria lloc l'actuació, l'Angel Pestaña.

També es va aconseguir la participació d'una potent colla emergent barcelonina: els castellers de Sants! Varen descarregar el 5 de 7, el 4 de set amb agulla, el 3 de 7 i el pilar de 5.

Els castells s'aixecaren pel matí del diumenge 31 de maig de 1998. Una brillant actuació de la Joves, tot descarregat: 3 de 8, 4 de 8, 5 de 7 i pilar de 5. El primer número són els components per pis, tenint en compte que, a dalt, sempre s'acaba amb l'anomenat pom de

Àlber

Nom científic: *Populus alba*

Nom català: Àlber, bolleana

Nom castellà: Álamo blanco, chopo blanco, peralejo

Populus alba

Alberto

Els àlbers, junts amb les freixes, oms, salzes i altres caducifolis, acompanyen, per la vora, les corrents d'aigua del continent europeu. De tots aquests, els àlbers es distingeixen per les seves fulles platejades. Abans d'aparèixer les fulles, pels volts del mes de març, surten els borrons florals, verds en els peus femenins i rogencs en els masculins. Poques setmanes després, voleiaran tot de flocs cotonosos, amb una minúscula llavor que poden anar a parar kilòmetres enllà.

Identificar-los a l'hivern és ben fàcil. Sense fulles, resten els joves branquillons peluts i esblanqueïts. L'escorça blanca, amb vistoses clapes negres.

Arbre de creixement ràpid i que pot arribar als 20/25 metres d'alçada. Com a regla general, podem dir que, com més ràpid creix un arbre, menys anys viu; a ciutat, tots els pollancres, menys de 30 anys. L'absència d'aigua propera i malalties, especialment fúngiques, escurcen els anys de vida. Els fongs que creixen al coll de l'arrel, el podreixen, el deixen sense fixacions segures i la seva caiguda esdevé molt fàcil, convertint-lo en un perill. Els bolets que hi creixen són comestibles i bons, però totalment desaconsellats els que ho fan a la ciutat, degut a la contaminació i que ...els peus dels arbres són "regats" contínuament amb els orins dels gossos!

La norma esmentada sobre la vida dels arbres, la podem aplicar a la qualitat de la fusta: com més de pressa creixen, menys compacta i menys qualitat. Un exemple, a l'altre costat, el tenim en l'olivera.

Al barri, els àlbers els tenim concentrats al carrer Tissó, vorera de la plaça Nou Pins. Dels que hi havia a Pablo Iglesias, entre Vesuvi i Flor de Neu, només en queda un, davant del número 65. Els altres, degut a la podridura del coll de l'arrel, han caigut o han sigut aterrats preventivament. A la foto que s'acompanya, del tall de l'arbre arran de terra, davant del 67-69, en podeu apreciar tota la part central buida.

Alberto, Joan i Mercè

El peligro de los transformadores

El pasado día 22 de septiembre, en la calle Palamós 7, se produjo el incendio de un transformador situado en los bajos. Y no es la primera vez que pasa, pero esta última vez ha sido el más grave, con riesgo de haber producido alguna desgracia personal. Se trata de una cuestión cada vez más preocupante en el panorama energético actual porque, en determinadas condiciones, pueden suponer un riesgo de incendio o explosión importante.

Este tipo de instalaciones bajo tierra tiene que cumplir una normativa de seguridad muy estricta, como es la ventilación, tener un sistema de monitoreo de temperatura, niveles de aceite, sistema, antiincendios y accesibilidad directa por la calle. Pero tenemos serias dudas que este transformador cumpla la ley.

ENDESA, como norma, mantiene bajo mínimos el mantenimiento y actualización de los miles de transformadores anticuados que se han quedado obsoletos, porque cada vez es más grande la demanda de consumo eléctrico que nos impone el sistema. En Barcelona existen unos 7.000 transformadores en el interior de fincas -unos 1.150 sólo en el Eixample-, ocupando espacios comunes sin ningún tipo de compensación a la comunidad afectada, a pesar de ocupar un espacio de la comunidad y ser una industria peligrosa.

La privatización de los servicios públicos nos ha llevado a la creación de un OLIGOPOLIO. Los principales actores del oligopolio eléctrico español son cinco empresas: Endesa, Iberdrola, Naturgy, EDP y Repsol (anteriormente Viesgo). Controlan el mercado y, como buenos amigos, se reparten el territorio para tener unos beneficios muy sustanciosos, evitando la competencia entre ellos, y manteniendo precios abusivos.

Los oligopolios se caracterizan, a grandes rasgos, por lo siguiente: en las situaciones oligopólicas, son los productores los que fijan los precios. Además, en esas situaciones sus ganancias se ven normalmente maximizadas. Son pocas empresas las que controlan el mercado, influenciando a su favor las condiciones de incorporación al mismo, evitando o retrasando las conexiones a la red de otros productores, como es el caso de las cooperativas de autoconsumo, cuyos objetivos son ofrecer a los socios la posibilidad de utilizar energía 100% renovable a un precio más ajustado al desarrollar proyectos rentables de energías limpias y renovables, como alternativa a las grandes empresas. En resumidas cuentas, se trata de la máxima capitalista por excelencia: "mínima inversión y máximo beneficio en el menor tiempo posible".

Para obtener esta máxima, disponen de varios medios, como tener leyes favorables, mediante la compra de voluntades a los políticos corruptos o con puertas giratorias; tenemos un listado de políticos miembros de los consejos de administración en las empresas más importantes de este país.

El resultado de esta compra de voluntades son unas leyes redactadas por las propias compañías para beneficio propio. Echa la ley, echa trampa, ya que, quien tiene

Pancartes de protesta als balcons del carrer Palamós

que evaluar y certificar su seguridad es una empresa privada (AENOR, cuyo presidente es Antonio Garamendi, presidente de la CEOE). Es decir, quien tiene la potestad de certificar las instalaciones eléctricas, como los transformadores, está en manos de la misma patronal. Como muestra, aquí tenéis un redactado de la **Guía técnica en materia de seguridad de las instalaciones de Alta tensión**: Serán las empresas de producción, transporte y distribución de energía eléctrica las que se responsabilicen de la ejecución, mantenimiento y verificación de las instalaciones de su propiedad.

La conformidad de los equipos y materiales con las normas y especificaciones técnicas aplicables se presupondrá cuando estos dispongan de marcas o certificados de conformidad emitidos con respecto a dichas normas por entidades acreditadas para tal fin, (AENOR).

Es decir, la compañía puede hacer la instalación eléctrica a su imagen i semejanza y autocertificar su idoneidad. Una vez más, el reglamento resulta flexible en su exigencia, ya que permite la utilización de otros materiales y equipos que no se ajusten a dichas normas, pero que confieran una seguridad equivalente. Para rematar tenemos la siguiente disposición que aclara la situación al disponer su carácter NO VINCULANTE: **Disposición adicional quinta. Guía técnica.** El órgano directivo competente en materia de seguridad industrial del Ministerio de Industria, Energía y Turismo elaborará y mantendrá actualizada una Guía técnica de carácter **no vinculante** para la aplicación práctica del Reglamento sobre condiciones técnicas y garantías de seguridad en instalaciones eléctricas de alta tensión y sus instrucciones técnicas complementarias.

Real Decreto 337/2014, de 9 de mayo, por el que se aprueban el Reglamento sobre condiciones técnicas y garantías de seguridad en instalaciones eléctricas de alta tensión y sus Instrucciones Técnicas Complementarias ITC-RAT 01 a 23. (redacción literal del reglamento)

Ante esta situación tenemos que estar unidos y exigir el traslado del transformador a un espacio adecuado que reúna todas las garantías de seguridad y no sea una bomba bajo nuestras viviendas.

ENVIA'NS
EL TEU
'PATALEO'
AL CORREU

DINAMITZACIO@
CASALPROSPE
.ORG

Pepus Ferrándiz

RICARDO JURADO 2026

'Fora ciment' i 'Llum segura': dues lluites que interpel·len l'Ajuntament

La retirada d'una llosa de ciment i l'incendi d'un centre de transformació al carrer Palamós posen en relleu la persistència de la mobilització veïnal davant la inacció institucional en dos conflictes diferents, on les veïnes s'han pogut expressar i on l'associació veïnal de la Prosperitat les ha acompanyat en les seves reivindicacions

LA LLOSA: HERÈNCIA D'UNA PROVISIONALITAT

Per entendre l'origen de la campanya "Fora ciment!" cal retrocedir més d'una dècada enrere. L'any 2010, el Casal de Joves de Prosperitat va ser desallotjat del seu emplaçament històric al carrer Joaquim Valls. El motiu van ser les queixes d'una veïna que no veia amb bons ulls l'activitat juvenil que s'hi desenvolupava. Aquell desallotjament, un canvi de pany per part dels districtes, sense avis als gestors, va deixar el barri sense un equipament clau i va obrir un període d'incertesa que s'allargaria molt més del previst. Dos anys més tard, el 2012, l'Ajuntament de Barcelona va optar per una solució provisional: la instal·lació de barracons a l'avinguda Rio de Janeiro per allotjar temporalment el Casal de Joves, mentre es projectava i construïa un nou equipament definitiu. Per sostenir aquests mòduls prefabricats, es va construir una gran llosa de ciment en un espai que, segons el planejament urbanístic, estava catalogat com a zona verda.

El que havia de ser una solució transitòria es va convertir, amb el pas del temps, en un exemple paradigmàtic de provisionalitat cronificada. Any rere any, el nou Casal de Joves no arribava, els barracons continuaven ocupant l'espai i la llosa de ciment s'integrava, a la força, en el paisatge quotidià del barri. Mentrestant, les veïnes i veïns veïen com una àrea que havia de ser verda i d'ús comunitari quedava segrestada per una infraestructura que ja ningú considerava adequada.

No va ser fins l'any 2023 que es va inaugurar finalment el nou Casal de Joves de Prosperitat, posant fi a una espera de més de deu anys. Amb la perspectiva

del trasllat definitiu, ja l'any 2021 les entitats veïnals havien començat a plantejar una reivindicació clara: un cop retirats els barracons, calia eliminar també la llosa de ciment i recuperar l'espai com a zona verda, tal com estava previst originalment. La demanda no era només simbòlica. En un barri densament poblat com la Prosperitat, els espais verds són escassos i tenen un valor estratègic, tant des del punt de vista ambiental com social. La recuperació d'aquell solar es veia com una oportunitat per crear un nou pulmó verd, un espai de trobada i un refugi climàtic en un context de creixents onades de calor.

Quan el juliol de 2024, l'Ajuntament va procedir a retirar els barracons provisionals, la sorpresa i la indigna-

Piconadora traient ciment a finals de novembre. **Alberto Sanagutín**

ció van arribar immediatament. La llosa de ciment, no només es mantenia, sinó que l'espai quedava tancat amb una reixa, sense cap calendari públic ni compromís ferm sobre la seva transformació. Per a moltes veïnes, aquella decisió suposava perpetuar el problema i ignorar anys de reivindicacions.

NEIX LA CAMPANYA "FORA CIMENT!"

Davant aquesta situació, l'Associació Veïnal de Prosperitat, juntament amb altres col·lectius del barri, va impulsar la campanya "Fora ciment!". L'objectiu era clar i directe: exigir la retirada de la llosa i l'adequació de l'espai com a zona verda real i funcional.

La campanya va optar per una estratègia que combinava la pressió veïnal sobre les institucions amb l'acció comunitària i festiva. Lluny de limitar-se a comunicats o instàncies administratives, el veïnat va decidir ocupar simbòlicament l'espai i demostrar, amb fets, quins usos podia tenir aquell solar si deixava de ser una planxa de formigó. L'1 de desembre de 2024, per exemple, es va organitzar una jornada reivindicativa sobre la mateixa llosa. Una cercavila va unir els dos horts comunitaris del barri, Ecovincles i Date una Huerta, animada pel grup Batuprospe, i va culminar amb actuacions musicals i una paella popular per a cent persones. El 23 de març de 2025, el col·lectiu Date una Huerta va organitzar un nou acte reivindicatiu al mateix espai. L'octubre, coincidint amb el novè aniversari de l'hort comunitari Date una Huerta, es va celebrar una altra jornada amb l'actuació del grup de teatre La Xixa i una cercavila animada per les Bruixes i bruixots de la Trinitat Nova.

UNA PRIMERA VICTÒRIA

El 26 de novembre de 2025, sense avis previ a les entitats, la maquinària municipal va començar a picar el ciment de la llosa situada a l'avinguda Rio de Janeiro, cantonada amb el passeig Valldaura. Per a moltes veïnes, el soroll de les excavadores va ser la confirmació que anys de pressió, insistència i mobilització no havien estat en va.

L'Associació Veïnal de Prosperita va celebrar públicament l'inici de les obres com una victòria col·lectiva, tot i lamentar que l'Ajuntament no hagués comunicat prèviament l'actuació. La retirada de la llosa no resol, però, totes les qüestions pendents. De fet, obre una nova etapa en la que el debat se centra en què ha de venir després.

Amb el ciment fora, o començant a estar-ho, el veïnat de la Prosperitat ha posat sobre la taula una segona reivindicació: participar activament en el disseny del nou espai. Les entitats reclamen un procés participatiu real per reordenar tota la pastilla formada pel passeig Valladaura i l'avinguda Rio de Janeiro.

La proposta veïnal aposta per una zona verda de qualitat, amb vegetació suficient per actuar com a refugi climàtic, però també amb espais polivalents que permetin usos esportius, culturals i comunitaris. En aquest sentit, es considera clau integrar l'entorn del Casal de Joves, les pistes de petanca i la futura reubicació dels horts comunitaris Ecovincles i Date una Huerta.

Els actors implicats en aquest procés són: el Casal de Joves i de Barri, els col·lectius dels horts del barri, la cooperativa de consum responsable Userdag, l'Associació Veïnal, les veïnes de l'entorn i, evidentment, l'Ajuntament, el Pla de Barris i el programa Mans al Verd. L'objectiu compartit és que aquest espai esdevingui un nou lloc de trobada, un punt de cohesió i identitat per al barri.

L'INCENDI DEL CARRER PALAMÓS

Si a la Prosperitat la lluita veïnal ha aconseguit una primera victòria visible al carrer Palamós, la situació continua marcada per la incertesa i la preocupació. El 22 de setembre de 2025, un incendi al centre de transformació elèctrica situat als baixos de l'edifici del número 7 va posar en alerta tot el veïnat i va evidenciar la fragilitat d'una infraestructura clau ubicada dins d'un bloc residencial.

Segons l'informe dels Bombers de Barcelona, l'actuació va començar amb la creació d'un perímetre de seguretat mentre s'esperava la confirmació del tall del transformador per part de la companyia elèctrica. Un cop garantit aquest tall, els bombers van extingir el foc des de l'exterior i van procedir a ventilar l'interior del recinte, fortament afectat pels fums.

Abans de permetre el retorn dels veïns als seus habitatges, es van fer mesuraments per comprovar la qualitat de l'aire. En un dels pisos situats just a sobre del transformador, als baixos tercera, es va detectar presència de monòxid de carboni, un gas altament perillós. L'habitatge va haver de ser ventilat intensament i sotmès a noves comprovacions fins garantir que l'aire fos respirable.

Aquest informe confirma, de manera inequívoca, l'existència d'un incendi amb risc real per a la seguretat i la integritat física de les persones residents a l'edifici. Malgrat això, la resposta posterior de les administracions ha estat, segons el veïnat, clarament insuficient.

CAP INFORME TÈCNIC I UNA LARGA ESPERA

Un dels punts que més indignació ha generat entre els veïns és la manca d'una actuació d'ofici per part del Districte. Tot i tractar-se d'una instal·lació crítica en un edifici d'habitatges i tot i el precedent d'un incendi amb afectació directa a un pis, no s'ha elaborat cap informe tècnic independent que valori possibles danys estructurals ni que certifiqui que la instal·lació és segura.

Els residents asseguren haver reclamat verbalment aquesta inspecció en diverses ocasions. No obstant això, vuitanta-cinc dies després de l'incendi, continuaven sense resposta. Davant aquesta situació, el veïnat es va veure obligat a formalitzar la seva demanda per escrit, adreçant-se a l'Ajuntament de Barcelona, a la Generalitat de Catalunya i al Síndic de Greuges, amb una petició clara d'actuació urgent.

Per a moltes famílies, aquesta espera no és només una qüestió burocràtica, sinó una font constant d'angoixa. Viure sobre o al costat d'un centre de transformació que ja ha patit un incendi, sense garanties tècniques actualitzades, genera una sensació d'inseguretat difícil de sostenir en el dia a dia.

UN SUBMINISTRAMENT ELÈCTRIC INESTABLE

A la manca d'informes i d'inspeccions s'hi suma un altre problema greu: la inestabilitat del subministrament elèctric. Des de l'incendi del setembre, els veïns del carrer Palamós i dels edificis connectats a aquell centre de transformació han patit talls de llum continus i, en alguns casos, de llarga durada. A més dels talls, s'han produït constants pics de tensió que han provocat avaries en electrodomèstics i aparells electrònics. Els efectes d'aquests talls van molt més enllà del malestar puntual.

Els ascensors han quedat fora de servei durant hores, afectant especialment persones grans i veïns amb problemes de mobilitat, que han vist limitada de manera

severa la seva autonomia. En alguns casos, s'han produït situacions de persones atrapades dins dels ascensors. Entre els casos més preocupants hi ha el de persones amb problemes respiratoris que necessiten aparells elèctrics per tractar-se. Durant els talls de subministrament, aquestes persones no han pogut connectar les seves màquines, posant en risc la seva salut. També s'han viscut situacions quotidianes que dibuixen un escenari de precarietat energètica.

En total, segons el veïnat, més de sis-cents habitatges s'han vist afectats directament per aquesta situació. La proximitat de les festes nadalenques, en el moment de redactar aquest article, ha afegit una preocupació addicional: el risc real que nous talls de llum coincideixin amb dates especialment sensibles per a la vida familiar i comunitària. Davant aquest escenari, els veïns del carrer Palamós han volgut deixar clar un principi fonamental:

El fum i els efectes de l'incendi del transformador del carrer Palamós

EN TOTAL, MÉS DE SIS-CENTS HABITATGES S'HAN VIST AFECTATS DIRECTAMENT PER AQUESTA SITUACIÓ

Continua a la pàgina següent >>>

tot i que el subministrament elèctric sigui prestat per empreses privades, l'electricitat és un servei públic essencial. Com a tal, està regulat i ha de ser supervisat per les administracions públiques. Una incidència d'aquesta naturalesa, que afecta tant la seguretat com un subministrament bàsic, no pot ser abordada exclusivament com un conflicte privat entre una companyia i els seus clients. Requereix una actuació pública decidida, tant per garantir la seguretat de les instal·lacions com per assegurar la continuïtat del servei. Els veïns també reclamen un tracte equitatiu. Si a la ciutadania se li exigeix adaptar les seves instal·lacions domèstiques a la normativa vigent, consideren que les grans companyies elèctriques han d'estar igualment obligades a actualitzar infraestructures que, en alguns casos, continuen emparades per normatives de fa dècades. Per al veïnat, no és acceptable que aquesta obsolescència es tradueixi en riscos reals per a la seguretat.

Davant la manca de respostes concretes, el veïnat ha plantejat propostes clares. A curt termini, exigeixen una solució provisional tècnicament adequada que garanteixi un subministrament continu i estable. Una de les opcions plantejades és la instal·lació d'un centre de transformació mòbil, que permetria reduir el risc mentre es defineix una actuació definitiva. A llarg termini, la demanda és encara més clara: cal buscar una alternativa estructural que elimini el centre de transformació de l'interior de l'edifici. Entre les solucions viables, els veïns apunten a la instal·lació d'un centre de transformació soterrat fora de l'edifici, una opció que ja s'ha aplicat en altres punts de la ciutat amb bons resultats.

HISTÒRIA DE TRANSFORMA-DORS INCENDIARIS

Aquí podeu consultar un article de Roger Costa Puyal sobre aquesta història publicat a *Noubarris.info*:

DUES LLUITES, UN MATEIX MISSATGE DE FONS

La retirada de la llosa de ciment a la Prosperitat i la reivindicació de seguretat al carrer Palamós poden semblar, a primera vista, conflictes sense relació directa. No obstant això, analitzats conjuntament, dibuixen un patró clar: la necessitat d'una administració més proactiva, capaç d'anticipar problemes i d'actuar abans que la pressió veïnal esdevingui insostenible.

En el cas de "Fora ciment!", la persistència del veïnat ha aconseguit revertir una decisió urbanística i obrir la porta a un projecte comunitari amb potencial transformador. En el cas del carrer Palamós, la lluita continua, amb un objectiu que no admet matisos: garantir la seguretat, la salut i la dignitat de les persones.

Ambdues experiències reforcen una idea que a Nou Barris és ben coneguda: fer barri no és només una consigna, sinó una pràctica quotidiana. És la suma de veïnes que s'organitzen, que reclamen, que ocupen l'espai públic i que exigeixen ser escoltades. I és, també, un recordatori constant que els drets bàsics —un entorn verd, un habitatge segur, un subministrament estable— no sempre arriben sols, sinó que sovint s'han de conquerir col·lectivament.

CASAL DE JOVES

Seguir amb foc a la mirada

Per a alguns és simplement un edifici nou situat al passeig Valldaura. Per a altres, en canvi, és resultat d'anys de lluita, associacionisme i moltes emocions posades en parets de formigó. El Casal de Joves de la Prosperitat ha anat veient passar generacions de joves de Nou Barris que han començat posant tota l'ànima en seguir amb un projecte que posa al centre la vida i l'oci juvenil des d'una perspectiva interseccional, popular, autogestionada i obertament participativa. Les generacions han anat passant, però totes han tingut aquesta essència intacta. Per tant, l'experiència demostra que canvien els contextos però les essències del projecte es mantenen com el primer dia. I és aquesta la gràcia de fer un projecte de joves: la d'anar passant el testimoni entre generacions. Transicionar de forma continuada. Entrar, fer el casal una cosa teva, aprendre dels de la generació anterior, posar el gra, el toc personal i fer canvis i continuïtats; créixer amb el casal i, per últim, deixar relleu, deixar anar i deixar als nous joves fer el mateix procés. Per tant, s'estableix una xarxa circular que és absolutament màgica.

La màgia i el sentiment, però, no ho són tot per fer brillar un projecte. La pandèmia ha fet baixar el factor humà en els projectes de voluntariat. Malgrat això, a la Prospe no estem tan malament. Una nova generació de joves està agafant amb força el relleu generacional als carrers, places i a la vida de barri. Evidentment podem estar millor. Sempre calen més voluntàries, més persones compromeses amb els

projectes del barri. Però no caurem en el negacionisme ni en el pessimisme, que d'això bastant en tenim en altres aspectes de la vida. La Prospe és

CAL MÉS QUE MOTIVACIÓ PER FER ACTES. CAL COMPROMÍS PER PART DE LES ADMINISTRACIONS

un dels barris amb més participació ciutadana i més gestió popular. Això ha de ser un orgull i una bandera que portar als nostres cors.

Les persones són l'objectiu i el resultat principal de qualsevol projecte que es faci des del sentiment de barri i l'autogestió. La gent fent coses per a la gent. Per molt que hi hagi motivació per fer coses, la realitat és que cal més que motivació per fer actes. Cal compromís per part de les administracions. Cal formar una gestió més horitzontal. No pot ser que, quan haguem de fer un acte popular, sembli que estem demanant permís a un ser superior que ha de deixar-nos fer, o no, quelcom a un carrer o plaça que és de tots i totes. Perquè sí, l'espai públic no és una qüestió administrativa, sinó una qüestió popular.

Reunió de la gestora del Casal de Joves al pati central de l'equipament

Joves que volem fer coses de forma voluntària per al nostre barri hauríem de tenir absolutament totes les facilitats del món. I, a més, les administracions haurien de recolzar absolutament aquestes accions. En canvi, ens trobem amb cada cop més traves. Permisos que cada cop són més reduïts. Cada cop més control sobre el què fem. Fer qualsevol concert o acte amb l'estrès que suposa la gestió amb l'administració és una cosa absolutament vergonyosa. La presència policial de forma absolutament violenta és inadmissible. No pot ser que l'espai públic estigui gairebé militaritzat. No pot ser que ens tractin com si fóssim delinqüents per simplement tenir un oci que fa comunitat, família i que és absolutament sa i necessari. I no, en aquest cas no és una qüestió de debat policial o antipolicial (que també el podríem tenir). És el debat sobre el tipus d'actuació que s'ha de tenir. En què no cal que vinguin quatre furgones de policia militaritzada a pegar, primer, i, després, preguntar. En què no cal que se saltin absolutament tots els acords presos abans de la festa. En què no cal que peguin a les veïnes a la plaça i no estiguin on han d'estar en aquells moments. En el moment en què l'administració no ens defensa, sinó que ens ataca de forma directa (amb violència policial) o indirecta (violència administrativa), passem a tenir un problema molt greu com a veïnes que volem fer coses pel barri. I sí, cada cop ens tenen més enfrontades.

Ens demostren cada cop més que la lluita popular contra el poder abusiu és més necessària que mai. I l'espai públic és de tots i totes. Sembla trist, però hem d'assumir que aquesta afirmació és una cosa que hem de lluitar. I és el clar exemple que els drets es lluiten, però també poden ser fràgils i es poden anar perdent. Aquesta és una batalla que semblava superada, però hem de ser conscients que els drets que tenim com a veïns i veïnes ens toca defensar-los. Com? Escrivint sobre això, parlant amb les nostres amigues fent uns mojitos al Raconet. Educant al cau, l'esplai i a les escoles i instituts. Ocupant les places i carrers. Fent festes, actes de cultura popular, espais de trobada. Fent més barri que mai.

I, què podem fer els i les joves amb tota aquesta situació? Baixar al Casal. Ajuntar-nos. Fer xarxa. Conèixer gent, històries de vida, compartir moments al voltant d'una taula al pati del CJP explicant anècdotes, rient. Rient molt. Riure davant de tota la merda que tenim a sobre. Riure plegats i plegades. Riure fins que ens saltin les llàgrimes. Abraçar-nos, mirar-nos amb complicitat, admiració, horitzontalitat. Seguir amb foc a la mirada. Participar. Participar de les gestores, decidir conjuntament el rumb, participar de comissions, de tallers, de xerrades, o simplement i senzillament baixant a jugar a cartes i fer ús del casal. Organitzar-nos col·lectivament davant de la barbàrie, de les dificultats de la vida. Ajudar-nos. Ser un gran teixit on no deixem caure a ningú. Cuidar-nos per seguir creixent. Trobar-nos cada

NO POT SER QUE QUAN HAGUEM DE FER UN ACTE POPULAR SEMBLI QUE ESTEM DEMANANT PERMÍS A UN SER SUPERIOR

dia, cada festa o un cop l'any, però tenir la sensació de caliu que aporta el barri. Ser una llar. Ser casa. No hi ha paraules o espai per definir aquest sentiment. Quan escric aquestes paraules, m'entra una sensació de calor dins del cor. Un petit somriure, deixar descansar les tecles per tal d'intentar dir, de la millor forma possible, què significa ser del millor barri del món. Tant de bo aquest sentiment el pugui transmetre a la futura generació que arribi al Casal de Joves, quan ja tinguem, nosaltres, la trentena i estiguem de sortida. Al final, d'això es tracta. Estar, fer lloc, abraçar el barri, fer comunitat i anar militant en projectes que fan la vida dels veïns i veïnes millor.

Llarga vida al Casal de Joves i llarga vida a aquest foc que significa ser de la Prosperitat!!

Sergi Rubio
Membre de la gestora del Casal de Joves

Rugits rebels fets amb art

Si busquem la paraula 'artefacto' al diccionari de la Real Academia de la Lengua Española, ens diu que es tracta d'un «objeto, especialmente una máquina o un aparato, construido con una cierta técnica para un determinado fin». Però aquesta definició no ens acaba de fer el pes i, a més, no som monàrquiques; així que preferim seguir buscant. El diccionari de l'Enciclopèdia Catalana ens diu que un artefacte és un «objecte produït pel treball de l'home». Però tampoc som patriarcals i, per tant, continuem la cerca. El que sí que som és radicals i, per això, anem a trobar l'arrel. I l'arrel del terme artefacte és el llatí. Segons el diccionari etimològic, 'artefactum' significa «fet amb art», aquí ja ens sentim més còmodes i ens movem en un terreny que és el nostre, el terreny de l'art, l'art d'escriure, la literatura. 'Artefactum' es compon de les paraules llatines 'ars' o 'artis', que significa art o destresa, i 'factum', que vol dir fet, participi de fer, 'facere'. Per tant, continua el diccionari etimològic, 'artefactum' es refereix a un objecte, la creació del qual requereix habilitat i tècnica. En el nostre cas, l'habilitat de crear textos del no res, la tècnica d'escriure relats o poesies que siguin agradables de llegir, que despertin algun sentiment dintre nostre, que ens portin a fer alguna reflexió o simplement que ens ajudin a evadir-nos durant una estona de les preocupacions que totes carreguem en major o menor grau. Ja ho tenim!

Ara busquem 'indòmit'.

Aquesta és més fàcil. L'etimologia ens diu que ve del llatí 'in-domitus', no domat. L'Enciclopèdia Catalana diu el mateix, «no domat, que no pot ésser domat o és difícil de domar». I la Real Academia també, «no domado, que no se puede o no se deja domar, difícil de sujetar o reprimir». En aquest cas, ens agafem a dos sinònims que dona aquest diccionari, «rebelde, ingobernable». Aquests ens venen perfectes, perquè així és com som, rebels, no ens deixem governar per altri, com deien els Sin Dios, «tu inteligencia es el arma más valiosa, tu energía contra el estado de las cosas ¡Seremos ingobernables!».

Portades dels dos llibres de la comissió literària del Casal de Barri

RECOPILACIÓ DE PETITES CÀPSULES –POEMES I RELATS– BREUS TEXTOS REBELS, INGOVERNABLES

Així doncs, *Artefactes indòmits* és això, una recopilació de petites càpsules –poemes i relats– breus textos rebels, ingovernables, creats amb art, amb habilitat i amb tècnica. És tracta del segon llibre publicat per la comissió literària del Casal de Barri, *Paraules indòmits*, publicat el setembre de 2025. El seu subtítol ens aporta encara una mica més d'informació sobre el que hi trobarem a dins, «Como quien deja la luz encendida». És a dir, no és un saberut tractat literari, no és la gran novel·la del segle XXI, no som tan pretensioses. Només són petits *divertimentos* que

volem compartir amb totes vosaltres; precisament per això, perquè ens diverteix, perquè ens agrada escriure, llegir i compartir literatura. I esperem que a vosaltres també us agradi!

Els textos que trobareu en aquesta petita joia perifèrica són tots escrits per persones que formem part de la comissió literària del Casal. En aquest cas, hi ha textos de Pepa Cantarero, Ru, Montse Huguet, Mario Ortiz, Jade Sal, Ivan Álvarez, Eva CR, Rantes II i Carliconq. Tot amanit amb uns fantàstics *collages* fets per la nostra companya Carliconq. El llibre només costa cinc euros i el podeu comprar a la secretaria del Casal de Barri. Que vagi de gust!

EL PRIMER RUGIT

I, per si us quedeu amb ganes de més (segur que sí!), també trobareu al Casal el primer llibre de la comissió, titulat *El rugir de la ciudad desmedida* i que ja va per la segona edició, amb data d'abril de 2025. Els rugits d'aquest primer llibre també són rebels i també estan fets amb art, però, a més, en aquest cas, parteixen d'una ciutat –la que habitem– que té moltes coses que ens semblen desmesurades, com són els abusius preus dels lloguers als barris d'extraradi o les interminables corrues de turistes al parc temàtic marca Barcelona. En aquest primer llibre hi han participat Ru, Montse Huguet, Mario Ortiz, Pepa Cantarero, Rantes II, Carliconq, Adrià Bernal, Jade Sal i Ivan Álvarez; també amb els magnífics *collages* de Carliconq i també amb el mateix preu de saldo, cinc euros. No trigueu a venir al Casal a buscar-los ¡Que me lo quitan de las manos!

Ru, membre de Paraules indòmits

CONCURS DE MICRORELATS I POESIA CURTA 2026

ADMISSIÓ DE TEXTOS: DE L'1 DE GENER AL 15 DE MARÇ
>>> A DINAMITZACIO@CASALPROSPE.ORG

>>> ÉS IMPRESCINDIBLE VENIR A RECOLLIR EL PREMI EL
DIA DE LLIURAMENT DE PREMIS, DIVENDRES 24 D'ABRIL.
SINÓ, L'ORGANITZACIÓ ES RESERVA EL DRET DE CONCEDIR
EL PREMI A UNA ALTRA PERSONA O DECLARAR-LO DESERT

+INFO I BASES DEL CONCURS A LA WEB DEL CASAL

ORGANITZA: PARAULES INDÒMITES. COMISSIÓ LITERÀRIA DEL CASAL

NO S'HI TOLEREN ACTITUDS DE MERDA

PL. ANGEL PESTAÑA S/N 08016
INFO@CASALPROSPE.ORG 933 538 644

LA PROSPERITA 7
CULTURA EN ACCIÓ

Ajuntament de
Barcelona

Districte de
Nou Barris

Més de dues dècades retratant la vida festiva i reivindicativa

Les persones que formen part del col·lectiu. 9 Barris Imatge

La història de 9 Barris Imatge comença fa uns vint anys, quan un grup de veïns i veïnes amb passió per la fotografia va decidir organitzar-se per documentar tot el que passava al barri de Prosperitat. En els seus inicis, l'ànima del grup va ser en Josep Anton Cordoncillo i, amb el temps i amb els primers membres del col·lectiu, l'Inma, el Pedro, el Manel i el Joan, l'objectiu es va ampliar i el grup va començar a recórrer també la resta de Nou Barris.

"Érem gent inquieta, amb ganes de retratar tot el que bullia al nostre voltant", recorda en Joan Martí-nez 'Linux'.

Aquella iniciativa va anar creixent fins a convertir-se en un projecte que a dia de avui acumula milers d'imatges d'actes tan emblemàtics com el ProspeBeach, el Festival de Sopes, San Xibeco i Santa Quinta, Prospeiglú i molt més. També hi apareixen les jams de blues i les trobades que omplen la plaça d'Àngel Pestaña o el Casal de Barri, escenaris habituals d'un barri sempre en moviment.

Josep Anton Cordoncillo va ser un fotògraf molt estimat a la Prosperitat. La seva càmera va retratar bona part de l'activitat cultural i social del barri. La passió per la fotografia el va portar a fundar el grup 9 Barris Imatge, que organitza cada any un concurs de fotografia. La seva mort no va acabar amb el grup i, el concurs fotogràfic va ser batejat amb el nom de Cordoncillo i encara avui el grup segueix creixent i amb moltes ganes de fer fotos.

A Prosperitat, sempre passen coses: festes, reivindicacions, trobades veïnals, iniciatives culturals... I, des de fa més de dues dècades, gairebé sempre hi

ha algú de 9 Barris Imatge capturant-ho, de tal manera que el col·lectiu s'ha convertit en un cronista visual imprescindible del barri.

UN BLOG AMB PROJECCIÓ DE FUTUR

L'estrena del blog de 9 Barris Imatge, l'any 2002, va ser un punt d'inflexió. L'espai digital s'ha convertit en una eina de consulta per a veïns i veïnes, i entitats que hi busquen els reculls fotogràfics dels seus actes i reivindicacions. "El blog ens va donar molta projecció. Té moltes visites i sovint rebem missatges molt emotius de persones que ja no viuen al barri i que segueixen des de lluny el que hi passa", assenyala Joan 'Linux'.

El blog aplega un fons documental immens, organitzat per dates i esdeveniments.

SEGUIMENT DELS PROTAGONISTES DEL BARRI

Amb tot, la gran curiositat i el gran poder de l'arxiu fotogràfic és la presència reiterada de veïns i veïnes al llarg dels anys. Ells i elles s'han vist moltes vegades en les fotografies i han comprovat com han evolucionat, com han crescut, com han canviat i com estaven presents en tots els esdeveniments.

Així, 9 Barris Imatge ha estat testimoni del paper rellevant que han desenvolupat alguns d'aquests veïns i veïnes en l'organització de les festes i de les reivindicacions, i en l'assoliment de grans fites.

Aquestes fotos també permeten veure com ha canviat el barri: les places, els carrers, els edificis...

En definitiva, 9 Barris Imatge ha esdevingut i esdevé un fidel testimoni de la vida de barri, de la vida del barri.

9 Barris Imatge

Fotografies guanyadores del 35è concurs Josep Antón Cordoncillo

Premi Color.
Xavier Estany Salas

Premi Josep Antón
Cordoncillo, tema 'Peus'.
Laura Caraballo Sánchez

Premi Blanc i negre.
Paula Charles Esteve

Premi del públic.
Miguel Ángel Benito García

El comercio de barrio agoniza

Pienso, luego existo

**Los barrios se mueven,
si el comercio de
proximidad funciona**

EIX NOU BARRIS

info@eixnoubarri.com

www.eixnoubarri.com

Segueix-nos a:

Desde la pandemia, la pérdida del tejido comercial es evidente a pie de calle. Basta con pasear por cualquier barrio para comprobar que la realidad actual dista mucho de la de hace apenas una década. La falta de relevo generacional, el encarecimiento desorbitado de los alquileres, la competencia de las grandes superficies y de la venta online han provocado el cierre definitivo de cerca de 11.000 comercios en Cataluña en los últimos diez años. Las consecuencias van mucho más allá de la pérdida de recaudación o de puestos de trabajo (el comercio local y de proximidad es una pieza clave de la economía barcelonesa: representa alrededor del 13,2 % del PIB municipal y genera más de 152.000 empleos directos en la ciudad). El cierre del comercio de proximidad deja calles más sucias e inseguras, barrios cada

**CIERRE DEFINITIVO DE CERCA DE
11.000 COMERCIOS EN CATALUÑA EN
LOS ÚLTIMOS DIEZ AÑOS**

Cartell que va fer
l'associació de comerciants
durant la pandèmia del coronavirus

vez más vacíos y tristes, y una ciudad que pierde vida y cohesión social. Se diluye el sentimiento de vecindad, mientras proliferan grandes empresas que precarizan el empleo, multiplican el transporte de mercancías y generan un aumento desmedido de residuos derivados de la paquetería. El resultado es un tejido comercial cada vez más uniforme: franquicias, supermercados abiertos 24 horas, ahora verdulerías y tiendas de uñas, negocios clónicos que priorizan precios bajos frente a la calidad del producto, la atención personalizada y la profesionalidad, en detrimento del comercio "de toda la vida". A ello se suma la transformación de locales comerciales en viviendas, en ocasiones en condiciones insalubres. ¿Es ésta la ciudad en la que queremos vivir? Es fácil señalar culpables: el Gobierno/Ayuntamiento, la falta de adaptación de algunos comercios, las dinámicas del mercado... Pero, en última instancia, somos los ciudadanos quienes decidimos dónde y cómo compramos.

Desde el Eix Comercial Nou Barris no estamos dispuestos a resignarnos en un barrio que históricamente ha logrado mejoras gracias a la movilización y a la lucha contra las desigualdades. Trabajamos para ser motor económico, social y cultural. Colaboramos con escuelas y entidades del territorio y, durante todo el año, impulsamos iniciativas para mejorar el barrio en el que vivimos.

Con motivo de las fiestas navideñas, hemos hecho diversas actividades:

- Papá Noel visitó los comercios asociados los días 18 y 20 de diciembre.

- Del 17 de diciembre al 3 de enero, cuatro buzones itinerantes recorrieron los establecimientos para que los niños pudieran dejar sus cartas a Papá Noel y a los Reyes Magos.

- Del 19 al 24 de diciembre, en colaboración con el Eix Comercial La Rambleta, participamos en la venta de billetes para El Trenet de Nadal.

- El 2 de enero, el barrio contó con la animación de la orquesta itinerante EMENSIDE.

Además, repartimos regalos, calendarios y otros obsequios entre nuestra clientela.

Podéis seguir nuestras actividades en Instagram: @eixnoubarricentrecomerç o visitar nuestra web: www.eixnoubarri.com

¡Os deseamos un muy feliz año 2026, vecinas y vecinos!

Juan Tornero, presidente de l'Eix comercial Nou Barris
y comerciante del barrio hace 45 años

ProspeGran: l'antidepressiu natural del barri!

Una activitat de ProspeGran i les entrevistades, Deli i Pilar

Al barri de la Prosperitat passen moltes coses bones, però n'hi ha una que cada any creix amb més força: **ProspeGran**, l'escola de salut per a persones grans que, enguany, inicia la seva cinquena edició amb una participació entusiasta i un ambient immillorable. El nom pot sonar tècnic, però la seva essència és molt humana: crear benestar, comunitat i qualitat de vida.

ProspeGran va néixer el 2022, fruit de la feina conjunta de la Taula de Salut del barri coneguda com PromoSalut, un espai on diversos agents de la Prosperitat treballen, colze a colze, per millorar la salut i el benestar de la comunitat. Hi participen el Casal de Barri, Serveis Socials, Districte, CAPs, l'Associació de Veïnes i Veïns (AAVV), l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB) i altres entitats. Totes comparteixen una idea: la salut no és, només, absència de malaltia, sinó, també, xarxa social, oportunitats de participar i sentir-se part d'un barri viu i actiu.

D'aquesta mirada va sorgir la necessitat de crear un projecte específic per a persones grans, amb eines, informació i espais d'autocura i cura col·lectiva. Així va néixer ProspeGran, avui una peça essencial del barri.

QUÈ DIUEN LES PARTICIPANTS?

Hem parlat amb la Pilar, que hi participa des del 2022, i la Deli, que s'hi va incorporar el 2023. Com vau conèixer ProspeGran i per què us hi vau apuntar?

Pilar: A mí me apuntaron. Estaba muy mal, me sentía sola, me mudé de barrio, me había quedado viuda y mi hijo se fue a vivir fuera. En la farmacia me dijeron: harán un grupo de actividades, te conviene ir. Primero dije que no, pero Gemma insistió: *Ve el primer día y, si no te gusta, no vuelves*. Vine el primer día y aquí estoy, después de tantos años.

Deli: Algunes del grup de català van dir que hi havien anat i els havia agradat. La Cristina, del Casal, em va dir que podria aportar alguna cosa i, al final, vam venir, i fins avui.

Què us aporta ProspeGran?

Pilar: Para mí ha sido un antidepresivo. Lo notaba yo y lo notaba mi familia. Tenía ganas de salir, de conocer

gente. Me llevo muchos amigos. Participar en el grupo motor me hace sentir útil: enseñas y también aprendes.

Deli: És com una vitamina: d'amor, d'alegria, de companyia... Et fa oblidar les coses dolentes. Les activitats són molt diverses: risoteràpia, moviment...

Com és l'ambient del grup?

Deli: Molt unit. Hi ha molt companyerisme. Si faltes, et pregunten com estàs. Ens animem, ens escoltem, ens abracem.

Pilar: Aquí, todos estamos en igualdad. Somos personas que normalmente estamos solas y, aquí, ves que no lo estás. Vas por la calle y todo el mundo te saluda. Es un espacio donde nos desahogamos.

S'assoleix l'objectiu de prevenir la soledat?

Pilar: Conmigo se ha cumplido. De estar muy mal, ahora soy una persona nueva. Tengo muchas amigas.

Deli: En les persones que ho necessiten, sí, totalment.

Què heu après?

Pilar: Primeros auxilios: qué hacer cuando te quemas, o si hay un incendio en casa. Saber que, lo primero, es llamar al 112.

Deli: La importància de no treure's la medalla, ni per dormir ni per dutxar-te.

Recomanaríeu ProspeGran?

Pilar: Yo las obligaría a venir. De hecho, ya las traigo conmigo.

Deli: Ho recomanaria a les persones grans que realment estan soles i no fan massa cosa. Les obliga a sortir, a sentir-se vives i actives.

En una frase: què és ProspeGran?

Pilar: Un antidepressiu.

Deli: Crear autoestima. És com una vitamina per al cos i per a l'ànima.

Les dues: Aquí, ningú se sent sola.

Ana Fernández i Mar Oriol. Equip territorial "Barcelona Salut als Barris". Agència de Salut Pública de Barcelona. Membres de PromoSalut Prospe

GENER

Dissabte 10 a les 13h

Vermutsical amb Pura Bidasoa chacareras, candombe, tangos i més

Dimarts 13 a les 18h

Presentació de l'exposició "Ballem!" amb l'Associació Moviment Expressió

Dijous 15 a les 19h

Promosalut: Taller de consciència corporal i postural amb Jennifer Blanco

Divendres 16 a les 17:30h

Espectacle de titelles

En Tabalet amb la companyia de titelles l'Invisible

Dissabte 17 a les 22h

Nit reggae amb

Roots Habits i Rowsi

Dissabte 17

Excursió de la Penya Excursionista de Prosperitat a la Via Blava de l'Anoia (pendent del brot de pesta porcina)

Divendres 23 a les 17h

Espai d'Autoreparació de Bicis

Divendres 23 a les 17h

Prospearte: Taller de collage, nosaltres i el nostre barri

Divendres 23 a les 19h

Presentació del llibre "Lo que no nombras" amb l'autora Marta Garcés

Dissabte 24 a les 20h

Karaoke Rudas

Divendres 30 a les 17:30h

Teatre: Esketxos obra performàtica del grup de teatre amateur Extasió

Dissabte 31 a les 8h

Prospe Iglú al Poliesportiu Valldaura

Dissabte 31

Excursió de la Penya Excursionista de Prosperitat al Santuari i gorgs del Foix

FEBRER

Dijous 5 a les 17h

Xerrada del CAP Rio de Janeiro sobre alimentació, sessió 1

Divendres 6 a les 19h

Presentació del llibre Granadas abiertas impúdicamente amb la seva autora Pepa Cantarero

Dissabte 7 a les 13h

Vermutsical amb Morosito

Dijous 12 a les 19h

Promosalut: Taller d'Arteràpia

Dissabte 14

Rua de Carnestoltes

Dijous 19 a les 17h

Xerrada del CAP Rio de Janeiro sobre alimentació, sessió 2

Dissabte 21

Vermut de Carrers de la Festa Major de Prosperitat 2026

Dijous 26

Cinefòrum

Divendres 27

Espectacle infantil

MARÇ

Dijous 5 a les 17h

Xerrada del CAP Rio de Janeiro sobre alimentació, sessió 3

Dijous 12 a les 19h

Promosalut: Trivial sobre biaix de gènere en l'atenció sanitària

Divendres 13

Espectacle infantil

Divendres 13

Concert

Dissabte 14

CalçuProspe

Dijous 19 a les 17h

Xerrada del CAP Rio de Janeiro sobre alimentació, sessió 4

Dissabte 21 a les 12h

Vermut Literari: Taller d'escriptura a partir d'imatges de Nou Barris i collages artístics, i després actuació musical

Dijous 26

Cinefòrum

Dissabte 28

Calçotada Prospatillas

No deixis que et pelin!
Escriu-nos a dinamitzacio@casalprospe.org

